

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. G.**, bytem K. 897, O.-L., zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.7.2011, číslo 281 003 765/315-JK, o **přeplatek na starobním důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 18.7.2011, číslo 281 003 765/315-JK **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je p o v i n n a** zaplatit žalobci na nákladech řízení k rukám právního zástupce JUDr. Lubomíra Müllera, advokáta se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5 částku 1.920,- Kč ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou ze dne 22.8.2011 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ). Pod bodem I. žaloby uvedl, že rozhodnutím ze dne 25.4.2008 rozhodla žalovaná za prvé tak, že za období od 16.4.1991 do 15.7.2008 vznikl žalobci přeplatek na důchodu ve

výši 76.986,- Kč a za druhé, že žalobci se ukládá povinnost vrátit přeplatek za dobu od 16.7.1998 do 15.7.2008 v částce 55.221,- Kč do 15 dnů od právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu Ostrava ze dne 12.8.2009 č.j. 43Cad 112/2008-16 a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. Rozhodnutím ze dne 17.5.2010 žalovaná rozhodla tak, že za období od 16.4.1991 do 15.7.2008 vznikl žalobci přeplatek na důchodu ve výši 76.986,- Kč a žalobci uložila povinnost vrátit přeplatek na důchodu za dobu od 16.7.2003 do 15.7.2008 v částce 31.332,-Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím žalované ze dne 18.7.2011.

Pod bodem II. žaloby žalobce uvedl, že pokud je v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že účastník „musel z okolností předpokládat, že příplatek k důchodu podle zákona č. 87/1991 Sb. mu byl přiznán neprávem“, účastník to nepředpokládal a předpokládat nemohl. Poukázal na potvrzení, které vydalo Ministerstvo obrany ČR, které nejprve 21.4.1998 potvrzení vydalo a poté 8.11.2007 vydalo potvrzení jiné. Žalobce namítal vadné vyhodnocení skutkového stavu.

Pod bodem III. žaloby uvedl, že žalovaná vyčíslila přeplatek na 76.986,- Kč a povinnost vrátit částku 31.332,- Kč, ale z rozhodnutí nelze dovodit, jak žalovaná právě k těmto číslům došla. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 23.9.2011 navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že trvá na tom, že žalobce věděl, že mu příplatek k důchodu podle citovaného zákona nenáleží, když službu v táboře nucených prací v době od 10.3.1950 do 30.5.1951 nekonal. Potvrzení o tom prakticky vylákal od Ministerstva obrany ČR uvedením nesprávních, falešných údajů. Žalobce dobře věděl, zda byl v uvedené době vězněn nebo konal službu v táboře nucených prací. Vědomě žádal o příplatek k důchodu za službu ve vojenském táboře nucených prací, kterou nikdy nekonal. Dávku tedy vylákal stejně jako potvrzení o konání takové služby. Zrušení tohoto potvrzení žalované neoznámil a tak vědomě způsobil, že důchod byl vyplácen ve vyšší částce, než náležel, a proto je povinen přeplatek vrátit.

Žalovaná odmítla tvrzení, že z rozhodnutí není zřejmé, jak byla stanovena výše vzniklého přeplatku s odůvodněním, že rozhodnutí obsahuje přesně uvedené období od kdy do kdy byl důchod vyplácen a v jaké výši a v jaké výši v tomto období skutečně náležel. Výše přeplatku odpovídá rozdílu mezi vyplacenými a náležejícími částkami. Povinnost vrácení přeplatku byla omezena v souladu s § 118a odst.3 zák.č. 582/1991 Sb. na dobu 5 let ode dne výplaty dávky. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby a potvrzení napadeného rozhodnutí.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.7.2011, číslo 281 003 765/315-JK a připojeným správním spisem žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

- ČSSZ rozhodla dne 17.5.2010 pod bodem I. tak, že podle ustanovení 118a odst.1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 582/1991 Sb.) vznikl na starobním důchodu účastníka řízení přeplatek za dobu od 16.4.1991 do 15.7.2008 v částce Kč 76986,- a pod bodem II. tak, že podle ustanovení 118a odst.1 zákona č. 582/1991 Sb. s použitím ustanovení § 118a odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. se účastníkovi řízení ukládá povinnost vrátit přeplatek za dobu od 16.7.2003 do 15.7.2008 v částce 31332,- Kč ČSSZ do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, a to prostřednictvím připojené poštovní poukázky.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaná citovala ustanovení § 118a odst.1 a 3 zákona č. 582/1991 Sb. Uvedla, že dne 27.5.1998 podal účastník řízení žádost o příplatek k důchodu podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích. Připojil k ní potvrzení Ministerstva obrany ze dne 21.4.1998, podle něhož v době od 10.3.1950 do 30.5.1951 konal službu ve vojenském táboře nucených prací. Za tuto dobu Česká správa sociálního zabezpečení účastníku řízení rozhodnutím ze dne 28.7.1998 čj. 281 003 765 přiznala příplatek k důchodu v měsíční výši 210,- Kč.

Dále žalovaná uvedla, že po právní moci tohoto rozhodnutí bylo zjištěno, že příplatek k důchodu účastníku řízení nenáleží, neboť službu ve vojenském táboře nucených prací nikdy nekonal a není tedy osobou uvedenou v § 18 odst. 1 zákona č. 87/1991 Sb. Tato skutečnost vyplývá z pravomocného usnesení Ministerstva obrany čj. 0106/035/2007 ze dne 8.11.2007, jímž bylo potvrzení ze dne 21.4.1998 zrušeno jako vadný právní akt, a to s účinky ke dni jeho vydání. Povinnost písemně ohlásit plátcí dávky důchodového pojištění do osmi dnů skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na dávku, její výši a výplatu nebo poskytování, stanovenou v § 50 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, účastník řízení nesplnil. Účastník řízení vědomě způsobil vyplácení důchodu ve vyšší částce, než mu náležela, když uplatnil nárok na příplatek k důchodu podle zákona č. 87/1991 Sb. za dobu od 29.10.1950 do 30.5.1951 na základě potvrzení Ministerstva obrany, které bylo zrušeno jako vadný právní akt. Na základě zjištění, že potvrzení Ministerstva obrany ze dne 21.4.1998 bylo zrušeno s účinky ke dni jeho vydání, ČSSZ podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění vydala dne 25.4.2008 rozhodnutí čj. 281 003 765, kterým se účastníku řízení snižuje od 16.7.2008 starobní důchod.

V době od 16.4.1991 do 15.7.1991 byl vyplacen starobní důchod v částce 3326,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 3116,- Kč měsíčně. V době od 16.7.1991 do 15.6.1992 byl vyplacen starobní důchod v částce 3436,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 3226,- Kč měsíčně. V době od 16.6.1992 do 15.3.1993 byl vyplacen starobní důchod v částce 3606,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce

3396,- Kč měsíčně. V době od 16.3.1993 do 15.11.1993 byl vyplacen starobní důchod v částce 3967,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 3736,- Kč měsíčně.

V době od 16.11.1993 do 15.12.1994 byl vyplacen starobní důchod v částce 4267,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 4036,- Kč měsíčně. V době od 16.12.1994 do 15.7.1995 byl vyplacen starobní důchod v částce 4901,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 4658,- Kč měsíčně. V době od 16.7.1995 do 15.4.1996 byl vyplacen starobní důchod v částce 5386,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 5130,- Kč měsíčně. V době od 16.4.1996 do 15.10.1996 byl vyplacen starobní důchod v částce 6003,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 5726,- Kč měsíčně. V době od 16.10.1996 do 15.8.1997 byl vyplacen starobní důchod v částce 6448,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 6155,- Kč měsíčně. V době od 16.8.1997 do 15.7.1998 byl vyplacen starobní důchod v částce 7080,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 6763,- Kč měsíčně. V době od 16.7.1998 do 15.8.1999 byl vyplacen starobní důchod v částce 7654,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 7309,- Kč měsíčně. V době od 16.8.1999 do 15.12.2000 byl vyplacen starobní důchod v částce 8130,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 7759,- Kč měsíčně. V době od 16.12.2000 do 15.12.2001 byl vyplacen starobní důchod v částce 9562,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 8340,- Kč měsíčně. V době od 16.12.2001 do 15.1.2003 byl vyplacen starobní důchod v částce 9662,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 9114,- Kč měsíčně. V době od 16.1.2003 do 15.1.2004 byl vyplacen starobní důchod v částce 9893,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 9427,- Kč měsíčně. V době od 16.1.2004 do 15.1.2005 byl vyplacen starobní důchod v částce 10108,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 9630,- Kč měsíčně. V době od 16.1.2005 do 15.1.2006 byl vyplacen starobní důchod v částce 10674,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 10170,- Kč měsíčně. V době od 16.1.2006 do 15.1.2007 byl vyplacen starobní důchod v částce 11301,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 10767,- Kč měsíčně. V době od 16.1.2007 do 15.1.2008 byl vyplacen starobní důchod v částce 12050,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 11481,- Kč měsíčně. V době od 16.1.2008 do 15.7.2008 byl vyplacen starobní důchod v částce 12459,- Kč měsíčně, ačkoliv náležel v částce 11909,- Kč měsíčně. Z uvedeného tedy vyplývá, že s přihlédnutím k ustanovení § 118a odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., částka vyplacená Českou správou sociálního zabezpečení účastníkovi řízení za dobu od 16.7.2003 do 15.7.2008 ve výši Kč 31332,- byla vyplacena neprávem. Vzhledem k tomu, že účastník řízení musel z okolností předpokládat, že příplatek k důchodu podle zákona Č. 87/1991 Sb. mu byl přiznán neprávem, tak si musel být vědom toho, že mu byl příplatek k důchodu za dobu od 16.4.1991 do 15.7.2008 vyplácen neprávem, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

- Proti rozhodnutí ze dne 17.5.2010 č. 281 003 765 podal žalobce námitky, ve kterých uvedl, že jeho námitka spočívá v tom, že pokud mu za uvedenou dobu nenáleží příplatek k důchodu podle zákona č. 87/1991 Sb., pak mu náleží přinejmenším stejný příplatek podle zákona č. 119/1990 Sb. Namítal, že ČSSZ nerealizovala rozsudek Krajského soudu Ostravě ze dne 11.8.2009 č.j. 43 Cad 111/2008-14 ve znění opravného usnesení ze dne 20.1.2010 č.j. 43 Cad 111/2008-

28 a dále nerealizovala rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.8.2009 č.j. 20 Cad 57/2008-52 a ze dne 1.12.2009 č.j. 18 Cad 114/2008-46.

- ČSSZ rozhodla dne 18.7.2011 pod č.j. 281 003 765/315-JK o námitkách žalobce proti rozhodnutí ze dne 17.5.2010 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ č.j. 281 003 765 ze dne 17.5.2010 potvrdila. V odůvodnění uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně podaných námitek.

K námitkám žalobce uvedla, že dne 1. 1. 2005 uplatnil účastník řízení nárok na poskytnutí příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb. z důvodu věznění z politických důvodů v době od 29. 10. 1950 - 11. 5. 1955. ČSSZ rozhodnutím ze dne 1. 6. 2005, č.j. 281 003 765 ve věci žádosti účastníka řízení o poskytnutí příplatku k důchodu rozhodla tak, že účastníkovi řízení přiznala od 1. 1. 2005 příplatek k důchodu v měsíční výši 2 800,- Kč. Od splátky důchodu splatné v lednu 2006 byl tento příplatek podle nařízení vlády č. 416/2005 Sb. zvýšen o 4,9% na 2938,- Kč měsíčně, od splátky důchodu splatné v lednu 2007 podle nařízení vlády č. 463/2006 Sb. o 6,1% na 3 118,- Kč měsíčně a od splátky důchodu splatné v lednu 2008 podle nařízení vlády č. 258/2007 Sb. o 3% na 3 212,- Kč měsíčně. Po právní moci výše uvedeného rozhodnutí ČSSZ dospěla k závěru, že příplatek k důchodu účastníkovi řízení nenáleží, neboť rozsudek Vojenského obvodového soudu v Prešově ze dne 25. 2. 1998, sp. Zn. 1 Nt 368/97, není rehabilitačním titulem pro přiznání příplatku, a příplatek rozhodnutím ze dne 25. 4. 2008 podle § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., s účinností od 16.7.2008 odňala. Žalobu, již účastník řízení výše zmíněné rozhodnutí napadl, Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 22. 9. 2008, č.j. 20 Cad 57/2008-14 zamítl. Na základě kasační stížnosti účastníka řízení byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2009, č.j. 4 Ads 185/2008-48, když soud vzal za prokázané, že věznění účastníka řízení v době od 29. 10. 1950 - 11. 5. 1955 bylo nezákonné.

Dále žalovaná uvedla, že rozhodnutím č. I, č.j. 281 003 765 ze dne 2. 9. 2010, realizovala rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 8. 2009, č.j. 20 Cad 57/2008-52, a to tak že ve věci žádosti účastníka řízení o poskytnutí příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb., ve znění nařízení vlády č. 405/2005 Sb. a nařízení vlády č. 369/2007 Sb. nadále náleží příplatek k důchodu podle § 2 nařízení, odňatý rozhodnutím ČSSZ ze dne 25. 4. 2008 s účinností od 16. 7. 2008. Od 16. 7. 2008 náleží příplatek v měsíční výši 3 212,- Kč. Od 16. 8. 2008 se podle nařízení vlády č. 212/2008 Sb. příplatek zvyšuje o 3,6% na 3 328,- Kč měsíčně. Od 16. 1. 2009 se podle nařízení vlády č.364/2008 Sb. příplatek zvyšuje o 4,4% na 3475,- Kč měsíčně.

Dne 9. 11. 2005 uplatnil účastník řízení nárok na poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu z důvodu zařazení ve vojenském táboře nucených prací v době od 10. 3. 1950 - 30. 5. 1951. Dne 21. 11. 2005 uplatnil účastník řízení nárok na poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu z důvodu svého věznění v době od 29. 10. 1950 - 11. 5. 1955. ČSSZ rozhodnutím, č.j. 281 003 765 ze dne 30. 3. 2006 ve věci žádosti účastníka řízení o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu

rozhodla tak, že mu přiznala od splátky důchodu splatné v lednu 2006 zvláštní příspěvek k důchodu v měsíční výši 2500,- Kč, když vzala za prokázané, že byl v době od 10. 3. 1950 - 30. 5. 1951 zařazen do vojenského tábora nucených prací.

Rozhodnutím ze dne 25. 4. 2008 ČSSZ účastníku řízení odňala zvláštní příspěvek k důchodu s účinností od 16. 7. 2008, protože zjistila, že není osobou uvedenou v § 5 odst. 1 písm. c) bodě 2 zákona č. 357/2005 Sb., neboť potvrzení Ministerstva obrany ze dne 21. 4. 1998 o tom, že účastník řízení konal v době od 10. 3. 1950 - 30. 5. 1951 službu ve vojenském táboře nucených prací bylo usnesením Ministerstva obrany České republiky č.j. 0106/035/2007-7542 ze dne 8. 11. 2007 jako vadný právní akt - zrušeno, a to s účinky ke dni jeho vydání, a zvláštní příspěvek k důchodu mu nenáleží ani jako osobě uvedené v § 5 odst. 1 písm. c) bodě 1 zákona č. 357/2005 Sb., neboť rozsudek Vojenského obvodového soudu v Prešově ze dne 25. 2. 1998, sp. zn. 1 NT 368/97, není rehabilitačním titulem pro přiznání zvláštního příspěvku ve smyslu tohoto zákona. Žalobu, jíž účastník řízení toho výše uvedené rozhodnutí napadl, Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 21. 10. 2008, č.j. 18 Cad 114/2008- 14 zamítl. Na základě kasační stížnosti účastníka řízení byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č.j. 4 Ads 14/2009-42, když soud vzal za prokázané, že účastník řízení byl v době od 29. 10. 1950 - 11. 5. 1955 neoprávněně vězněn.

ČSSZ rozhodnutím č. II č.j. 281 003 765 ze dne 2. 9. 2010 realizovala rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 8. 2009, č.j. 20 Cad 57/2008-52, a to tak že ve věci žádosti účastníka řízení o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 357/2005 Sb., účastníku řízení i nadále náleží zvláštní příspěvek k důchodu podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona odňatý rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 4. 2008 s účinností od 16. 7. 2008. Od 16. 1. 2010 se podle nařízení vlády č. 340/2009 Sb. zvláštní příspěvek zvyšuje na částku 2676,- Kč/měsíčně.

K námitkám žalobce, týkajících se vyčíslení přeplatku či doplatku žalovaná uvedla, že v případě účastníka řízení nebylo provedeno zúčtování přeplatku za období od 16. 7. 2003 - 15. 7. 2008 ve výši 31332,- Kč s doplatkem uvedeným v rozhodnutí č. I a II, č.j. 281 003 765 ze dne 2. 9. 2010, z čehož vyplývá, že přeplatek na starobním důchodu účastníka řízení za období od 16. 7. 2003 - 15. 7. 2008 stále trvá.

III.

Soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (§ 4 odst.1 písm. a/ s.ř.s.).

Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou

domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li zákon jinak (§ 65 odst.1 s.ř.s.).

Podle ust. § 68 odst.1 z.č. 500/2004 Sb. rozhodnutí musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Základem a nejdůležitější částí rozhodnutí je výrok, který musí být přesný a určitý, protože v něm správní orgán formuje, jak ve věci rozhodl.

Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti.

V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Ve smyslu shora citovaného ustanovení je nutno konstatovat, že rozhodnutí žalované ze dne 18.7.2011, číslo 281 003 765/315-JK je nepřezkoumatelné, přičemž soud spatřuje nepřezkoumatelnost v nedostatku důvodů (§ 76 odst.1 písm. a) s.ř.s.). Proto toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), a to bez nařízení ústního jednání podle ust. § 76 odst.1 písm. a) s.ř.s.

Žalovaná v rozhodnutí ze dne 17.5.2010 mimo jiné uvedla, jaký důchod byl vyplácen žalobci a jaký důchod měl být vyplácen. Z rozhodnutí však nelze zjistit původní výši důchodu z jaké žalovaná vycházela, rovněž není možno zjistit, jak dospěla k výši přeplatku, který po žalobci požaduje, tj. k částce 31.332,-Kč. Rozhodnutím ze dne 18.7.2011 žalovaná rozhodla o námitkách žalobce tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 17.5.2010 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí podrobně popisuje správní řízení, které předcházelo vydání předchozích rozhodnutí ve věci žalobce. K námitce žalobce, týkající se vyčíslení výše přeplatku za období od 16.7.2003 do 15.7.2008 se však žalovaná konkrétně nevyjádřila, vyjádřila se pouze obecně tak, že přeplatek na starobním důchodu účastníka řízení za období od 16.7.2003 do 15.7.2008 stále trvá.

Je-li ve správním rozhodnutí toliko naznačen výpočet starobního důchodu bez uvedení důvodů takto provedeného výpočtu a bez uvedení zákonných předpisů, podle nichž správní orgán postupoval, postrádá takové správní rozhodnutí skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Krajský soud poukazuje na to, že odpovědnost příjemce dávky starobního důchodu vrátit vyplacené dávky důchodu, které po právu nenáležely, je objektivního charakteru (§ 118a odst. 2 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění

sociálního zabezpečení). Je však třeba, aby žalovaná přesně vyčíslila a odůvodnila výši tohoto přeplatku. Požadovat vrácení přeplatku na dávkách důchodového pojištění může plátce důchodu jedině tehdy, pokud prokáže, že příjemce důchodu vznik přeplatku svým jednáním zavinil.

Krajský soud se vzhledem k výše uvedenému námitkou žalobce, pokud se jedná o určení výše přeplatku, nezabýval.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle dle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch. Odměna advokáta byla stanovena dle vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudním a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné ap. Podle odst.3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,- Kč na jeden úkon právní služby. Ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění a opravných prostředků proti rozhodnutím orgánů veřejné správy a správních orgánů se dle § 9 se za tarifní hodnotu považuje částka 1.000,- Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 1.000,-Kč - 500,-Kč. Odměna byla stanovena za dva úkony právní služby po 500,- Kč a 2x paušální náhrada 300,- Kč, tj. celkem 1.600,- Kč.

Protože advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) podle § 35 odst.8 s.ř.s. se zvyšuje odměna o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, tj. o částku 320,- Kč. Celkem činí odměna advokáta 1.920,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.6.2012

Za správnost vyhotovení:
Iva Charvátová

JUDr. Bohuslava Drahošová, v.r.
samosoudkyně